

ΑΠΟΦΑΣΗ 124 /2025

(Αριθμός κατάθεσης ανακοπής: 34/26-2-2024)

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

(Τακτική Διαδικασία)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Ολυμπία Αμελαδιώτη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ζωή Χαρίτου-Πρωτοδίκη Γενικής Επετηρίδας και Αλεξάνδρα Βλασακούδη-Πρωτοδίκη Γενικής Επετηρίδας - Εισηγήτρια, και τη Γραμματέα Τσαμπίκα Μαλωίνα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Φεβρουαρίου 2025, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ: Σπανού Θωμά-Δημήτριου του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, στο 5ο χλμ. Λεωφόρου Ρόδου – Λίνδου, με ΑΦΜ 027637336, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Αναστάσιο Μπααλούμα (ΑΜΔΣΡοδ 513), ο οποίος δεν εμφανίσθηκε στο ακροατήριο, αλλά προκάτεθεσε προτάσεις και το υπ' αριθ. Ν20028473 ειδικό γραμματίο νομικής βοήθειας του Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: 1) του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα (οδός Νίκης 5-7 Α.Φ.Μ. 090165560) και εν προκειμένω και από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ρόδου (Γ. Μαύρου 2, Ρόδος).

2) της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), ως εκπροσώπου του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία εδρεύει στην Αθήνα (Καραγεώργη Σερβίας αρ. 10, ΑΦΜ 997073525) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή αυτής, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα (άρθρα 1 παρ. 1, 36 παρ. 1 και 43 ν. 4389/2016), και στην προκειμένη περίπτωση και από τον

Προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Ρόδου (Γ. Μαύρου 2) (άρθρο 85 εδ α' ΚΕΔΕ), τα οποία εκπροσωπήθηκαν από τη δικαστική πληρεξουσία ΝΣΚ, Ελένη Χαρλαύτη), η οποία δεν εμφανίσθηκε στο ακροατήριο, αλλά προκατέθεσε προτάσεις.

3) Δημητρίου Τάλια του Ιωάννη και της Ελένης ως ασκούντος τη γονική μέριμνα του ανηλίκου τέκνου του Άγγελου Ιωάννη Τάλια του Δημητρίου, ως προσωρινού κληρονόμου της αποβιωσάσης γιαγιάς του, Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου, κατοίκου Κοινότητας Κρεμαστής της Δημοτικής Ενότητας Πεταλούδων, του Δήμου Ρόδου

4) της Σμαράγδης-Δέσποινας Μειμάρη, συζύγου Δημητρίου Τάλια του Ιωάννη και της Ελένης, το γένος Κωνσταντίνου Μειμάρη, ως ασκούσας τη γονική μέριμνα του ανηλίκου τέκνου της, Άγγελου Τάλια του Δημητρίου, ως προσωρινού κληρονόμου της αποβιωσάσης γιαγιάς του Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου, κατοίκου Κοινότητας Κρεμαστής της Δημοτικής Ενότητας Πεταλούδων του Δήμου Ρόδου.

5) του Μερκούριου Τάλια του Ιωάννη και της Ελένης ως ασκούντος τη γονική μέριμνα του ανηλίκου τέκνου του, Πέτρου Τάλια του Μερκουρίου, ως προσωρινού κληρονόμου της αποβιωσάσης γιαγιάς του, Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου, κατοίκου Κοινότητας Κρεμαστής της Δημοτικής Ενότητας Πεταλούδων του Δήμου Ρόδου.

6) της Καθολικής, συζύγου Μερκουρίου Τάλια του Ιωάννη και της Ελένης, το γένος Πέτρου Μανταλιού ως ασκούσας τη γονική μέριμνα του ανηλίκου τέκνου της, Πέτρου Τάλια του Μερκουρίου, ως προσωρινού κληρονόμου της αποβιωσάσης γιαγιάς του, Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου, κατοίκου Κοινότητας Καλυθιών της Δημοτικής Ενότητας Καλλιθέας του Δήμου Ρόδου, οι οποίοι δεν εμφανίσθηκαν στο ακροατήριο, δεν εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο και δεν κατέθεσαν προτάσεις.

ΘΕΩΡΗΣΗ
Η ΕΠΙΣΤΗΤΡΙΑ

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ,
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ.

Από την υπ' αριθμόν 7925 Γ/ 15-3-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Δωδεκανήσου, Στέφανου Χρ. Κουτσούκου, την υπ' αριθμόν 7926 Γ /15-3-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Δωδεκανήσου, Στέφανου Χρ. Κουτσούκου, την υπ' αριθμόν 7934 Γ/ 20-3-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Δωδεκανήσου, Στέφανου Χρ. Κουτσούκου, καθώς και την υπ' αριθμόν 7935 Γ / 20-3-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Δωδεκανήσου, Στέφανου Χρ. Κουτσούκου, αναφορικά με τον τρίτο, την τέταρτη, τον πέμπτο και την έκτη εκ καθ' ων η ανακοπή αντιστοίχως αποδεικνύεται ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση ανακοπής, με την πράξη κατάθεσης και ορισμού προθεσμίας κατάθεσης προτάσεων εντός 100 ημερών, επιδόθηκε στους ανωτέρω καθ' ων η ανακοπή νομότυπα και εμπρόθεσμα. Ωστόσο, οι καθ' ων δεν κατέθεσαν προτάσεις εντός της νόμιμης προθεσμίας του άρθρου 237ΚΠολΔ, και επομένως πρέπει να δικασθούν ερήμην.

Κατά τη διάταξη της παραγράφου του 1 άρθρου 66 του ΚΕΔΕ, όπως ισχύει σήμερα (Ν. 4978/2022) «Ανακοπή κατά της διοικητικής εκτέλεσης δικαιούται να ασκήσει κάθε τρίτος, εφόσον προσβάλλεται το δικαίωμα κυριότητάς του επί του αντικειμένου της εκτέλεσης. Η ανακοπή στρέφεται κατά του επισπεύδοντος την εκτέλεση Δημοσίου και κατά του οφειλέτη και εγγράφεται εντός τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της στα βιβλία διεκδικήσεων (κτηματολογικό φύλλο), αν αφορά ακίνητο. Αρμόδια για την εκδίκαση της ανακοπής είναι τα πολιτικά δικαστήρια. Η κατά τρόπον και καθ' ύλην αρμοδιότητά τους, ανάλογα με την αξία των κατασχεμένων κατά τον υπολογισμό της από τον ανακόπτοντα, προσδιορίζεται από τις γενικές

διατάξεις του Κ.Πολ.Δ.». Είναι αυτονόητο ότι προδικαστικό ζήτημα του ακυρωτικού αιτήματος της ανακοπής αυτής του τρίτου, είναι η διάγνωση του δικαίωματος της κυριότητας, που επικαλείται ο ανακόπτων, και συνεπώς η ανακοπή παρέχει (ρητά και σιωπηρά) αίτημα να διαγνωσθεί το δικαίωμα αυτού του τρίτου. Κατά συνέπεια δικαιοδοσία προς εκδίκαση αυτής (ανακοπή τρίτου) έχουν μόνο τα πολιτικά δικαστήρια (ΠΠρΗρακλ 194/1998, ΔΕΕ 1998/869). Περαιτέρω η διαφορά, η οποία δημιουργείται από την άσκηση της ανακοπής του τρίτου κατά της διοικητικής εκτέλεσης φέρει και χαρακτηριστικά στοιχεία της ιδιωτικής διαφοράς ανεξάρτητα από το αντικείμενο της απαίτησης με την οποία επισπεύδεται η εκτέλεση (ΑΕΔ 1/1991, ΕΛΛΔ/νη 1991/1480) (ΜονΕφΑιγ 99/2024, ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 19 Ν.4055/2012 « 1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής: «Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον, οι οποίες αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση, ασκούνται μόνο με ανακοπή που εισάγεται στο Ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος έχει εκδοθεί από το δικαστήριο αυτό, και στο Μονομελές Πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση. [...] 3. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 936 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής: «Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της, μπορεί δε να επιδοθεί και στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την επιταγή του άρθρου 924 ή παρέσχε την εντολή για τη διενέργεια οποιασδήποτε διαδικαστικής πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης». 4. Στο άρθρο 937 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής: «3. Στις δίκες σχετικά με την εκτέλεση για την εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 643 και 591 παράγραφος 1 περίπτωση α'». Επιπλέον, κατά το άρθρο 113 Ν.4055/2012, η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη 2α Απριλίου 2012, εκτός των διατάξεων του άρθρου 110, στις οποίες ορίζεται

ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΟΣ
Η ΕΙΣΑΓΕΓΓΕΛΙΑ

διαφορετικός χρόνος έναρξης ισχύος. Εξάλλου, όπως εύστοχα σημειώνεται, τόσο από το γράμμα του (τότε) νέου άρθρου 937 παρ.3 ΚΠολΔ (εννοείται όπως τροποποιήθηκε δυνάμει του Ν4055/2012) όσο και από την αιτιολογική έκθεση του Ν.4055/2012, προέκυπτε με σαφήνεια ότι εισαγόταν πλέον ένα ενιαίο διαδικαστικό σύστημα εκδίκασης των δικών περί την εκτέλεση. Με τη γενική παραπομπή του (τότε) νέου άρθρου 937 παρ.3 ΚΠολΔ στο άρθρο 643 που αφορούσε τη διαδικασία επίλυσης των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους, και στο (τότε) άρθρο 591 παρ.1α, χωρίς καμία περαιτέρω διάκριση, υποδηλώνονταν ρητά η νομοθετική βούληση για την εισαγωγή ενός και μόνο τύπου διαδικασίας (Π. Γέσιου-Φαλτσή, Δίκαιο αναγκαστικής εκτελέσεως, Β' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα Αθήνα-Θεσσαλονίκη, σελ. 725). Στο ερώτημα αν η ρύθμιση για την τηρητέα διαδικασία στις δίκες περί την εκτέλεση έπρεπε να εφαρμοσθεί και στις εκκρεμείς ανακοπές του άρθρου 933 ΚΠολΔ, που είχε απασχολήσει τη νομολογία, είχε ορθά δοθεί αρνητική απάντηση: Αφού το άρθρο 110 Ν.4055/2012, στο οποίο είχαν συγκεντρωθεί οι μεταβατικές διατάξεις αναφορικά με την ισχύ του στις εκκρεμείς υποθέσεις, δεν είχε περιλάβει καμία ειδική αναφορά για το άρθρο 19 παρ.4 (τότε νέο άρθρο 937 παρ.3), έπρεπε να οδηγηθούμε στην αναλογική εφαρμογή του άρθρου 9 παρ.3 ΕισΝΚΠολΔ, και να δεχθούμε ότι η διαδικασία που εισαγόταν με το νέο 937 παρ. 3 εφαρμόζεται μόνο σε όσες ανακοπές ασκήθηκαν μετά τη 2α Απριλίου 2012 (Π. Γέσιου-Φαλτση, ό.π., υποσημ. 34, σελ.725). Ακολούθως η παράγραφος 3 του άρθρου 937 ΚΠολΔ τροποποιήθηκε με τον Ν.4335/2015 ως ακολούθως: «Στις δίκες σχετικά με την εκτέλεση για την εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις της διαδικασίας των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.», ενώ με την παρ.3 άρθρου ένατου του αυτού νόμου ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις για την αναγκαστική εκτέλεση εφαρμόζονται, όταν η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση διενεργείται μετά την 1η.1ου.2016». Τέλος η παράγραφος 3 του άρθρου 937 ΚΠολΔ τροποποιήθηκε εκ νέου δυνάμει των άρθρων 59 και 120 Ν.4842/2021, ΦΕΚ Α 190 ως εξής: «Στις δίκες σχετικά με την εκτέλεση για την

εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις της διαδικασίας των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ., εκτός αν ορίζεται διαφορετικά». Κατά την παρ.6β άρθρου 116 του αυτού νόμου, δε, ορίστηκαν τα εξής: "Το άρθρο 937 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιείται με το άρθρο 59 του παρόντος, εφαρμόζεται για τις αποφάσεις που θα δημοσιευθούν μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου". Περαιτέρω, κατά το άρθρο 936 ΚΠολΔ παρ.1, όπως ισχύει, μετά την τροποποίησή του δυνάμει των άρθρων 58, 116 και 120 Ν.4842/2021, ΦΕΚ Α 190, «Τρίτος έχει δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, αν προσβάλλεται δικαίωμά του επάνω στο αντικείμενο της εκτέλεσης, το οποίο δικαιούται να αντιτάξει σε εκείνον κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση και ιδίως: α) δικαίωμα εμπράγματο που αποκλείει ή περιορίζει το δικαίωμα εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, β) απαγόρευση διάθεσης που έχει ταχθεί υπέρ αυτού και συνεπάγεται σύμφωνα με το νόμον την ακυρότητα της διάθεσης. Έχει, επίσης, δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή και ο νομέας, εκτός αν εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση αποδείξει πως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται έχει επάνω στο αντικείμενο που έχει κατασχεθεί εμπράγματο δικαίωμα επικρατέστερο από τη νομή. Η ανακοπή εισάγεται στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο του τόπου όπου γίνεται η εκτέλεση.» Ακόμη, την έκδοση απόφασης επί της ουσίας, που είναι ο τελικός στόχος της δίκης, εξαρτά ο νόμος από την πλήρωση σειράς προϋποθέσεων, οι οποίες ερευνώνται από το δικαστήριο πριν από την ουσία της υπόθεσης. Οι διαδικαστικές αυτές προϋποθέσεις της δίκης αναφέρονται είτε στο δικαστήριο (π.χ. δικαιοδοσία, αρμοδιότητα) είτε στους διαδίκους (π.χ. ικανότητα δικαστικής παράστασης, ικανότητα διαδίκου) είτε στο αντικείμενο της δίκης (π.χ. εκκρεμοδικία, δεδικασμένο), η έρευνα δε αυτών χωρεί όχι μόνον κατ' ένσταση αλλά και αυτεπαγγέλτως (άρθρο 73 ΚΠολΔ), χωρίς να υπάρχει πρόβλεψη στον νόμο, σε περίπτωση έλλειψης συνδρομής περισσότερων διαδικαστικών προϋποθέσεων, ως προς τη σειρά με την οποία θα χωρήσει η σχετική έρευνα.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΠΙΤΗΡΙΑ

Μετά ταύτα, μολονότι, όπως αναφέρθηκε, δεν προβλέπεται η σειρά έρευνας των διαδικαστικών προϋποθέσεων, πρέπει κατά προτεραιότητα να εξετάζεται η συνδρομή των διαδικαστικών προϋποθέσεων που αφορούν το δικαστήριο, στη συνέχεια αυτών που αφορούν τους διαδίκους και ακολούθως των σχετικών με το αντικείμενο της δίκης (ΑΠ 343/2023 σε www.areiospagos.gr) [ΠολΠρωτΑθ 3552/2024 (Ειδ), Quallex). Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 591 παρ. 6 ΚΠολΔ, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο του Ν. 4335/2015, αν η υπόθεση δεν υπάγεται στη διαδικασία κατά την οποία έχει εισαχθεί, το Δικαστήριο αποφαινεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και διατάσσει την εκδίκασή της κατά τη διαδικασία σύμφωνα με την οποία δικάζεται. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, η οποία έχει εφαρμογή, όχι μόνο όταν η υπόθεση εισήχθη εσφαλμένα σε διάφορη ειδική διαδικασία, αλλά και όταν εισήχθη στην τακτική διαδικασία, ενώ υπάγεται σε κάποια ειδική ή αντιστρόφως, αν η ενώπιον του καθ' ύλην αρμόδιου Δικαστηρίου εισαχθείσα υπόθεση δεν υπάγεται στη διαδικασία κατά την οποία εισήχθη, το Δικαστήριο, αποφαινόμενο γι' αυτό αυτεπαγγέλτως, διατάσσει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία κατά την οποία δικάζεται είτε με τη διακράτηση αυτής από το ίδιο και την εκδίκασή της κατά την προσήκουσα διαδικασία είτε με την έκδοση απόφασης περί παραπομπής της στο αρμόδιο Δικαστήριο. Το τελευταίο θα συμβαίνει κυρίως, όταν λόγω των αποκλινουσών ρυθμίσεων της εφαρμοστέας διαδικασίας, καθίσταται ανεπιεικής για τους διαδίκους η άμεση εφαρμογή της λόγω έλλειψη κατάλληλης προπαρασκευής. Αν, ωστόσο, πέραν της ακαταλληλότητας της διαδικασίας, το δικάζον Δικαστήριο είναι και καθ' ύλην αναρμόδιο, παραπέμπει υποχρεωτικά την υπόθεση ενώπιον του αρμοδίου (άρθρο 46 ΚΠολΔ), το οποίο και θα εφαρμόσει την προσήκουσα διαδικασία (ΕφΘεσ 2492/2001, Αρμ 2002/67, Ποδηματά Ε. σε Κεραμέα Κ. -Κονδύλη Δ. -Νίκα Ν., Ερμηνεία του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, Τόμος ΙΙ, 2000, άρθρο 591 αριθ. 9-14, σελ. 1099-1100) (ΠολΠρωτΡοδ 123/2024, ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση ανακοπή ο ανακόπτων εκθέτει ότι διά της υπ' αριθ. 61633/30-11-1998 ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, βεβαιώθηκε παρανόμως, ένεκα της υπ' αριθμόν 3262/2012-1996 πλαστογραφημένης δήλωσης φόρου μεταβίβασης ακινήτου το ποσό των 54.150,31€, πλέον προσαυξήσεων και τόκων, στην Καρόφτη Ελένη του Μερκουρίου. Ότι η ως άνω παρανόμως επιβληθείσα οφειλή, η οποία βεβαιώθηκε δυνάμει του χρηματικού καταλόγου 923, ανέρχεται κατά την ημέρα έκδοσης του ακριβούς αντιγράφου από το ηλεκτρονικό αρχείο της Δ.Ο.Υ. Ρόδου στις 5-9-2018 στο ποσό των 74.080,47 €. Ότι διά της υπ' αριθ. 476/14-04-2000 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτων του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου, Μιχαήλ Καρακατσάνη, κατασχέθηκαν αναγκαστικά δυνάμει έγγραφης παραγγελίας του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου και για την ανωτέρω αναφερομένη παρανόμως δημιουργημένη οφειλή, δύο (2) μελλοντικοί ισόγειοι βιομηχανικοί χώροι με στοιχεία πίνακα (Γ11) και (Γ12), αμφότεροι με επιφάνεια εκατόν ογδόντα (180) τετραγωνικών μέτρων, με όγκο χώρου 540 κυβικών μέτρων, με ποσοστό συνιδιοκτησίας επί του οικοπέδου πέντε τοις χιλίοις (5 ‰) εξ αδιαιρέτου και με πενήντα (50) τετραγωνικά μέτρα επίσης εξ αδιαιρέτου, επί του όλου αγρού, συνολικής έκτασης (11.760), πλέον η έλαττον, τετραγωνικών μέτρων, ο οποίος ευρίσκεται στη θέση Μποϊνουςλού στην περιοχή Σγουρού του Δήμου Ρόδου. Ότι οι ανωτέρω αναφερόμενοι μελλοντικοί βιομηχανικοί χώροι με στοιχεία πίνακα (Γ11) και (Γ12) περιήλθαν στην κυριότητα της Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου με το υπ' αριθ. 2829/97 πωλητήριο συμβόλαιο της συμβολαιογράφου, Χρυσάνθης Κώτη Κολλίγρη, ένεκα του οποίου κατατέθηκε στη Δ.Ο.Υ. Ρόδου η πλαστογραφημένη υπ' αριθμόν 3262/20-12-1996 δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, από την οποία δημιουργήθηκε παρανόμως η οφειλή της Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου στη Δ.Ο.Υ. Ρόδου, για το αρχικό βεβαιωθέν ποσόν των έντεκα 11.923.535 δρχ.. Ότι τους ανωτέρω μελλοντικούς βιομηχανικούς χώρους (Γ11) και (Γ12) που απέκτησε με το υπ' αριθμόν 2829/97 πωλητήριο συμβόλαιο

ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ

5
πώλησε, μεταβίβασε και παραχώρησε στις 11-2-2002 κατά πλήρη κυριότητα νομή και κατοχή, όπως δήλωσε και ανέλαβε τούτη την υποχρέωση, με το υπ' αριθμόν 3961/11-2-2002 προσύμφωνο συμβόλαιο αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Χρυσάνθης Κώτη, στον ανακόπτοντα, Θωμά-Δημήτριο Σπανό του Χρήστου. Ότι διά του υπ' αριθμόν 3962/11-2-2002 πληρεξουσίου της συμβολαιογράφου Χρυσάνθης Κώτη, εκχώρησε ανέκκλητα άπασες τις εξουσίες που σε αυτό αναφέρονται και για όσες σε αυτό δεν αναφέρονται, στον ανακόπτοντα. Ότι σε κάθε περίπτωση διά της υπ' αριθ. 47/2014 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου- η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη- αναγνωρίστηκε στο πρόσωπο του ανακόπτοντος έναντι της Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου το δικαίωμα κτήσης από χρησικτησία των ανωτέρω αναφερομένων μελλοντικών βιοτεχνικών χώρων (Γ11) και (Γ12), που πλέον είναι υφιστάμενοι και τις νέμεται ο ανακόπτων από οικοδομήσεώς τους. Ότι διά αυτής κρίθηκε ότι τουλάχιστον από το 1997 ο ανακόπτων νέμεται τους ανωτέρω χώρους συνεχώς και αδιαλείπτως, διανοία κυρίου, και δη τους χρησιμοποιούσε και τους χρησιμοποιεί συνεχώς για της ανάγκες της εμπορικής του δραστηριότητας, και ήδη τους χρησιμοποιεί από τον Ιανουάριο του 2012 και ως κατοικία του. Ότι διά της υπ' αριθμόν 416/26-10-2011 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτων του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου, Κωνσταντίνου Κυρίζογλου κατασχέθηκαν αναγκαστικά, εκ νέου, δυνάμει της έγγραφης παραγγελίας του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου τα παραπάνω λεπτομερώς αναφερόμενα ακίνητα και για νέα χρέη της Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου προς τη Δ.Ο.Υ. Ρόδου. Ότι τα νέα χρέη της Ελένης Καρόφτη, όπως προκύπτει από τον Πίνακα χρεών της Δ.Ο.Υ. Ρόδου άρχισαν να δημιουργούνται από τις 11-10-2002 με την υπ' αριθμόν 6 ταμειακή βεβαίωση, ως και τις μεταγενέστερες τούτης, ήτοι μεταγενέστερα της πώλησης των (Γ11) και (Γ12) βιοτεχνικών χώρων, διά του υπ' αριθμόν 3261/11-02-2002 προσυμφώνου αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Χρυσάνθης Κώτη. Ότι αμφότερες οι αναγκαστικές κατασχέσεις (η υπ' αριθ. 476/14-04-2000 του

δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου Μιχαήλ Καρακατσάνη και η υπ' αριθ. 416/26-10-2011 του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου, Κωνσταντίνου Κυρίζογλου), επιβλήθηκαν παρανόμως απουσία της οφειλέτριας, και ότι ουδέποτε επιδόθηκε αντίγραφο των κατασχέσεων στην οφειλέτρια του Δημοσίου, Ελένη Καρόφτη. Ότι επιπλέον, η υπ' αριθ. 61633/30-11-1998 ταμειακή βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. Ρόδου ουδέποτε επιδόθηκε στην οφειλέτρια του Δημοσίου, Ελένη Καρόφτη. Ότι δεν αρχίζει καμία προθεσμία για την άσκηση ένδικων μέσων, και ειδικότερα δεν επιτρέπεται η σύνταξη κατάστασης οφειλέτη που αποτελεί νόμιμο τίτλο είσπραξης οφειλής, και κατά συνέπεια δεν υπάρχει στάδιο έναρξης αναγκαστικής εκτέλεσης, αν δεν έχει προηγουμένως εγκύρως κοινοποιηθεί πράξη επιβολής εισφορών και πρόσθετων επιβαρύνσεων. Ότι αμφότερες οι ανωτέρω αναφερόμενες αναγκαστικές κατασχέσεις δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 951 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθόσον έχουν επιβληθεί για οφειλές της Ελένης Καρόφτη σε ιδιοκτησία του ανακόπτοντος. Ότι αμφότερες οι ανωτέρω αναγκαστικές κατασχέσεις υπόκεινται σε ανατροπή κατά άρθρο 1019 του Κώδικα Δικονομίας, καθώς για μεν την 476/14-04-2000 έχουν παρέλθει είκοσι τέσσερα (24) χρόνια και για δε την 416/26-10-2011 έχουν παρέλθει δέκα τρία (13) χρόνια, από τότε που επιβλήθηκαν στην ιδιοκτησία του για οφειλές της Ελένης Καρόφτη χωρίς να διενεργηθεί κανένα πρόγραμμα πλειστηριασμού. Ότι έχει παρέλθει χρόνος μεγαλύτερος των 6 μηνών από την επιβολή των ανωτέρω κατασχέσεων χωρίς να διενεργηθεί πλειστηριασμός. Ότι διά της υπ' αριθ. 208/20-02-2023 δήλωσης αποποίησης κληρονομιάς ο υιός της Ελένης Καρόφτη, Δημήτριος Τάλιας του Ιωάννη, αποποιήθηκε την κληρονομία της, διά της υπ' αριθ. 209/20-02-2023 δήλωσης αποποίησης κληρονομιάς ο υιός της, Μερκούριος Τάλιας του Ιωάννη, αποποιήθηκε ομοίως την κληρονομία της, και από το από 8-1-2024 Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης της μητέρας της θανούσης, Ειρήνης χήρα Μερκουρίου Καρόφτη, εκδοθέν από τον Δήμο Ρόδου, δεν προκύπτει έτερος κληρονόμος της, από το από 8-1-2024

ΘΕΩΡΕΙΤΗΚΕ
Η ΕΞΗΓΗΤΡΙΑ

10/12/2025
10/12/2025
10/12/2025

Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης του αδελφού της θανούσης, Γεώργιου Καρόφτη του Μερκουρίου, εκδοθέν από τον Δήμο Ρόδου, δεν προκύπτει έτερος κληρονόμος της, από το από 8-1-2024 Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης του υιού της θανούσης, Δημήτριου Τάλια του Ιωάννη, εκδοθέν από τον Δήμο Ρόδου προκύπτει ότι κληρονόμος της θανούσης τυγχάνει ο ανήλικος εγγονός της, Άγγελος Ιωάννης Τάλιας του Δημητρίου, από το από 8-1-2024 Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης του υιού της θανούσης, Μερκούριου Τάλια του Ιωάννη, εκδοθέν από τον Δήμο Ρόδου, προκύπτει ότι κληρονόμος της θανούσης τυγχάνει ο ανήλικος εγγονός της, Πέτρος Τάλιας του Μερκουρίου. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί να γίνει δεκτή η ανακοπή του, να ακυρωθούν η υπ' αριθμόν 476/14-04-2000 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου Μιχαήλ Καρακατσάνη και η υπ' αριθμόν 416/26-10-2011 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου, Κωνσταντίνου Κυρίζογλου, καθώς και να καταδικαστούν οι καθ' ων η ανακοπή στη δικαστική του δαπάνη. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση ανακοπή αναρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο έχει δικαιοδοσία με βάση το άρθρο 66 Ν.4978/2022 (ΚΕΔΕ), αλλά τυγχάνει καθ' ύλην αναρμόδιο, καθόσον αρμόδιο Δικαστήριο τυγχάνει το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρόδου λόγω ποσού, το οποίο προκύπτει από την άθροιση της αξίας των ακινήτων που εμπεριέχονται στις εκθέσεις αναγκαστικής κατάσχεσης [14.000 δρχ. αξία εκάστου ακινήτου, και συνολικά 28.000.000 δρχ= (κατόπιν μετατροπής) 82.171,68 ευρώ στην πρώτη-υπ' αριθ. 476/14-04-2000 έκθεσης κατάσχεσης, και 100.000 ευρώ αξία εκάστου ακινήτου, και συνολικά 200.000 ευρώ στη δεύτερη-υπ' αριθμόν 416/26-10-2011 έκθεση κατάσχεσης) (άρθρο 936 παρ.1, 7, 9, 10, 11, 14, 933 παρ.3 Κ.Πολ.Δ. σε συνδυασμό με το άρθρο 66 παρ.1 ΚΕΔΕ)], κατά το οποίο η καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα προσδιορίζονται αναλόγως της αξίας των κατασχεθέντων κατά τον γενόμενο προσδιορισμό από τον ανακόπτοντα,

προσδιορίζονται κατά τις γενικές διατάξεις του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας), και εκδικάζεται όχι με τη νέα τακτική διαδικασία κατά την οποία εσφαλμένα εισήχθη αλλά κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, σύμφωνα με το άρθρο 937 παρ.3ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τα άρθρα 59 και 120 Ν.4842/2021, ΦΕΚ Α 190, σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 116 παρ. 6 περ. β' Ν. 4842/2021, κατά την οποία το άρθρο 937, όπως τροποποιείται με το άρθρο 59, εφαρμόζεται για τις αποφάσεις που θα δημοσιευθούν μετά την έναρξη ισχύος του ως άνω νόμου, ήτοι μετά την 1η Ιανουαρίου 2022 (άρθρο 120 Ν. 4842/2021)], στην οποία διαδικασία, οι προτάσεις με τους ισχυρισμούς των διαδίκων κατατίθενται το αργότερο στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οπότε και λαμβάνει χώρα ουσιαστική συζήτηση και όχι απλώς τυπική. Έτσι, μολονότι με το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς αντίστοιχη περίπτωση (κατάθεση ανακοπής κατά την τακτική διαδικασία, παρόλο που εκδικάζεται κατά την ειδική) δε θα αποτελούσε κώλυμα για το Δικαστήριο στην εκδίκαση της ουσίας της υπόθεσης, κατ' εφαρμογήν της προσήκουσας ειδικής διαδικασίας, με τη νομοθετική μεταβολή της διαδικασίας, του χρονικού πλαισίου κατάθεσης των προτάσεων των διαδίκων με τις οποίες εισάγουν τους ισχυρισμούς τους και της ύπαρξης απλώς τυπικής (και όχι ουσιαστικής) συζήτησης στην τακτική διαδικασία με τον Ν.4335/2015, το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να παραπέμψει την παρούσα υπόθεση, για να εκδικαστεί με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ. Επομένως, το Δικαστήριο αυτό πρέπει να κηρυχθεί αναρμόδιο καθ' ύλην για την εκδίκαση αυτής και να την παραπέμψει, κατά τη διάταξη του άρθρου 46 ΚΠολΔ, στο αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπον Μονομελές Πρωτοδικείο Ρόδου, το οποίο και θα εφαρμόσει την προσήκουσα ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών. Περαιτέρω, λόγω της ερμηδικίας του τρίτου, της τέταρτης, του πέμπτου και της έκτης εκ των καθ'ων, πρέπει να οριστεί το προκαταβλητέο παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής

ερημοδικίας (άρθρα 501 και 505 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας, παρά την παραπομπή της υπό κρίση ανακοπής προς εκδίκαση κατά την προσήκουσα διαδικασία, καθώς η ύπαρξη ή μη εννόμου συμφέροντος προς άσκηση ανακοπής ερημοδικίας από τον ερημοδικασθέντα διάδικο εξετάζεται αποκλειστικά από το δικαστήριο που θα δικάσει την ανακοπή αυτή, λαμβανομένων υπ' όψιν των λόγων αυτής και των ισχυρισμών του ανακόπτοντος (βλ. ΟΛΑΠ 15/2001 ΝοΒ 2002.678). Τέλος, λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 176 ΚΠολΔ, στα δικαστικά έξοδα καταδικάζεται ο διάδικος που νικήθηκε, δηλαδή εκείνος που απορρίφθηκε η αίτησή του ή έγινε δεκτή η αίτηση του αντιδίκου του, η απόφαση, δε, που παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο δε δημιουργεί ούτε νικητή αλλά ούτε και νικημένο, αφού δε δίδει απάντηση στο εκκρεμές αίτημα δικαστικής προστασίας, δεν πρέπει να περιληφθεί στην παρούσα απόφαση διάταξη ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του τρίτου, της τέταρτης, του πέμπτου και της έκτης εκ των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ παράβολο ανακοπής ερημοδικίας, το ύψος του οποίου ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο, για να δικάσει τη με αριθ. κατάθεσης 34/26-2-2024 ανακοπή.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ την ανακοπή προς εκδίκαση, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, στο καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο Δικαστήριο, ήτοι στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ρόδου.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΚΡΙΘΗΚΕ και ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ στη Ρόδο τη 15η Σεπτεμβρίου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και αντ' αυτής και επειδή μετατέθηκε

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Βασίλειος Γόγαλης

Τσαμπίκα Μαλωίνα

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ, στον ίδιο τόπο, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό αυτού του Δικαστηρίου, με νέα σύνθεση, αποτελούμενη από τους Δικαστές Βασίλειο Γόγαλη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ένεκα μετάθεσης της Προέδρου Πρωτοδικών, Ολυμπίας Αμελαδιώτη, Ζωή Χαρίτου και Χρυσούλα Αντωνοπούλου Πρωτοδίκες, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους την 09/10/2025.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Για τη δημοσίευση

Αναγνώστης υποστηρίχθηκε
το οποίο θεωρείται ότι
των νόμων πληροί.

21.10.25
Γραμματέας

